

Wołomin, dnia 13 listopada 2015r.

MZO.1367.2015.AJ

Urząd Miejski Wołomin
Kancelaria Ogólna
WPŁYNĘŁO

2015 -11- 13
25811

L.dz. ilość zał.
podpis
znak sprawy

WOS
OGN
GŁÓWNY SPECJALISTA
mgr Olga Luchwiniak

**Burmistrz Wołomina
Pani Elżbieta Radwan
ul. Ogrodowa 4
05-200 Wołomin**

W odpowiedzi na pismo znak WOŚ.602.2.2015 z dnia 10 listopada 2015 roku w załączeniu przesyłamy formalno-prawne odniesienie się do treści ekspertyzy pod kątem wpływu na środowisko starej kwatery składowiska odpadów znajdującego się w Starych Lipinach.

PREZES ZARZĄDU
Krzysztof Kuśmierowski

CZŁONEK ZARZĄDU
Igor Sebastian Sulich

Sebastian Nowak
KANCELNIK WYDZIAŁU
Ochrony Środowiska
i Rozwoju Obszarów Wiejskich

**FORMALNO-PRAWNE ODNIIESIENIE SIĘ DO TREŚCI
„EKSPERTYZY POD KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY
SKŁADOWISKA ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH”**

Zlecający:

Miejskie Zakłady Oczyszczania
ul. Łukasiewicza 4
05-200 Wołomin

Opracował:

adw. Andrzej Złoch
(przewodniczący zespołu)

Kancelaria Adwokacka
Adwokat Andrzej Złoch
ul. Nowolipki 27 parter, 01-010 Warszawa
tel./fax 22 620 41 84
NIP 524 211 81 62, REGON 015765225

r. pr. Michał Łuczak

RADCA PRAWNY
Michał Łuczak

mgr inż. arch. Józef Heliński
Upr. konstrukcyjne bud. St-263/75
Rzeczoznawca bud. GUNB-80/95
Upr. arch. MA/041/04
Upr. wykonawcze 98/KI/ 72

mgr inż. Józef Heliński
ARCHITEKT
Architektura - MA/041/04: MA - 1640
Konstrukcja - St-263/75: MAZ/BO/3160/02
Rzeczoznawstwo - proj. i wyk. GUNB-80/95
Wykonawstwo - 98/KI/72
tel.: 22-57-57-20 - kom.: 0-603 582 923

mgr inż. ochrony środowiska (SGGW)
Joanna Chylińska

Joanna Chylińska

Warszawa, październik 2015 r.

adw. Andrzej Złoch – adwokat z ponad 11- letnim doświadczeniem w obsłudze gospodarczej i procesowej podmiotów prawnych.

r. pr. Michał Łuczak – radca prawny posiadający ponad 10 – letnie doświadczenie w pracy w organach nadzoru budowlanego, specjalizujący się w sprawach dotyczących procesów inwestycyjnych.

mgr inż. arch. Józef Heliński – mgr inż. Budownictwa lądowego, mgr inż. Architektury, rzeczoznawca budowlany, posiadający ponad 10 – letnie doświadczenie w pracy biegłego sądowego z zakresu budownictwa. Autor wielu ekspertyz, opracowań i publikacji.

mgr inż. ochrony środowiska (SGGW) Joanna Chylińska – posiada wieloletnie doświadczenie w sprawach związanych z ochroną środowiska, w tym w szczególności gospodarowania odpadami. Posiada doświadczenie w pracy w Ministerstwie Środowiska oraz COKPRM na stanowisku Głównego Specjalisty ds. Ochrony Środowiska. Szeroka praktyka i przygotowywanie wielu opinii z zakresu gospodarki odpadami i sprawozdań w zakresie opłat za korzystanie ze środowiska.

SPIS TREŚCI

1. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

2. ANALIZA WYKONYCH PRAC W RAMACH PRZEDSIĘWZIĘCIA

2.1. ANALIZA ŚRODOWISKOWA

3. ANALIZA POD KĄTEM ZGODNOŚCI Z PRAWEM POZWOLEŃ WYDANYCH DLA PRZEDMIOTOWEJ INWESTYCJI

3.1 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY WOŁOMIN

3.2 DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA POLEGAJĄCEGO NA ROZBUDOWIE ZAKŁADU ZAGOSPODAROWANIA ODPADÓW MZO WOŁOMIN

3.3 POZWOLENIE NA BUDOWĘ

3.4 POZWOLENIE NA UŻYTKOWANIE

4. PODSUMOWANIE/WNIOSKI

1. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Celem niniejszego opracowania jest formalno-prawne odniesienie się do wybranych punktów „EKSPERTYZY POD KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY SKŁADOWISKA ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH” (zwanej w niniejszym opracowaniu „Ekspertyzą”) opracowanej w październiku 2015 r. przez Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska na zlecenie Gminy Wołomin.

Przedmiotowe opracowanie zostało sporządzone na podstawie:

- a) dokumentów i informacji przekazanych przez Miejski Zakład Oczyszczania w Wołominie sp. z o. o. tj. **Zamawiającego**,
- b) wizji lokalnej Zakładu Zagospodarowania Odpadów.

W związku z powyższym zarówno treść opracowania jak i jego wnioski mogą wymagać dodatkowej analizy w sytuacji, gdy wyjdą na jaw nowe dokumenty i okoliczności nieznane autorom opracowania podczas jego sporządzania.

2. ANALIZA WYKONANYCH PRAC W RAMACH PRZEDSIĘWZIĘCIA

W części Ekspertyzy poświęconej analizie prawnej (pkt. 2 – **Wykonane prace, a decyzja środowiskowa – tabelka, str. 5 Ekspertyzy, część Analiza Prawna**) zestawiono prace i instalacje przewidziane w decyzji środowiskowej z faktycznie wykonanymi pracami na terenie inwestycji. Analizując powyższy wątek należy stwierdzić, iż zgodnie z załącznikiem do decyzji nr 347/13 z dnia 25 listopada 2013 roku znak: WOŚ.6220.20.2012 o środowiskowych uwarunkowaniach dla rozbudowy Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin w miejscowości Stare Lipiny przewidziano m.in. budowę:

- kontenera socjalno-biurowego o powierzchni ok. 240 m² – faktycznie wykonano budynek socjalno-biurowy o powierzchni 235,05 m² – zgodnie z zapisami decyzji nr 1108p/2014 z dnia 29 sierpnia 2014 roku znak: WAB.6740.2.1.29.2014 zatwierdzającej projekt budowlany i udzielający pozwolenia na rozbudowę Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin. Wobec powyższego należy wskazać, iż

wykonanie budynku o powierzchni 235,05 m² w sytuacji gdy zapis w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla rozbudowy Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin w miejscowości Stare Lipiny przewidywał budowę kontenera socjalno-biurowego o powierzchni ok. 240 m² nie stanowi odstępstwa od zapisów przedmiotowej decyzji, bowiem zapis ok. jako niedookreślony oznacza, iż budynek mógł mieć np. 235 - 245 m², co zostało takim sformułowaniem dopuszczone. Różnica 4,5 m² stanowi ok. 2% powierzchni budynku i nie może być poczytana jako odstępstwo od warunków określonych w decyzji środowiskowej.

- hali przyjęć odpadów o powierzchni ok. 750 m² – faktycznie wykonano pole rozładunku odpadów pod wiatą, które jest powierzchniowo jednoznaczne z halą rozładunku – część obiektu ograniczona murem oporowym (o powierzchni ok. 750 m²). Inwestor obuduje część wiaty w halę w następnym etapie realizacji przedsięwzięcia.
- Odnosząc się do pozostałych prac i instalacji przywołanych w tabelce:
 - linia sortowni i produkcji paliwa z odpadów nie została wykonana, gdyż inwestor uznał, że nie jest zainteresowany produkcją paliwa typu RDF z powodu kosztów wytworzenia przewyższających cenę zbytu, do wykonania w II ETAPIE po uzyskaniu finansowania zewnętrznego,
 - kompostownia komorowa – jw.,
 - „magazyny” odpadów betonowych i budowlanych oraz magazyn gleby i ziemi to nic innego jak miejsce na utwardzonym gruncie na którym składowana jest ziemia czysta i czysty gruz budowlany do wykorzystania na składowisku – obiekt taki stanowi obszar na którym gromadzi się wyżej wymienione odpady.
 - plac załadunku z placem manewrowym znajduje się przed wiatą – co oznacza, że został wykonany,
 - pole odkładcze wstępnie rozdrobnionych odpadów – jw.,
 - biofiltr systemu kompostowania nie został wykonany, przy czym obudowując część wiaty w halę inwestor wykona biofiltr kontenerowy do oczyszczania powietrza z hali.

W tej chwili w związku z faktem, iż obiekt nie jest użytkowany zgodnie z zaleceniami dostawcy, membrany są zwinięte i zabezpieczone przed ewentualnymi uszkodzeniami (znajdują się przy boksach - pod wiatą)

Membrany zamontowane podczas odbioru obiektu

2.1 ANALIZA ŚRODOWISKOWA

- Zgodnie z Wojewódzkim Planem Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem 2018-2023 Zakład Zagospodarowania Odpadów został

zakwalifikowany wg klasyfikacji instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych jako instalacja zastępcza - po rozbudowie RIPOK. Wg definicji jest to zakład niespełniający wymagań definicji instalacji regionalnej oraz nieposiadający decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ani decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydanych przed 1 stycznia 2012 r., dla rozbudowy/modernizacji instalacji. Jest to instalacja posiadająca potencjał techniczny pozwalający spełnić wymagania RIPOK po doposażeniu.

- Na podstawie przeprowadzonej wizji lokalnej rozbudowanego Zakładu Gospodarowania Odpadami znajdującego się w miejscowości Stare Lipiny, sporządzono zdjęcia, potwierdzające przywoływany w niniejszym opracowaniu stan faktyczny wykonanych prac.
- W związku z realizacją inwestycji polegającej na rozbudowie Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin, w miejscowości Stare Lipiny powstał m.in:
- Budynek socjalno – biurowy
- Waga samochodowa z zadaszeniem

- Na powyższym zdjęciu w tle widać wiatę wraz z placem betonowym oraz polem rozładunku odpadów.

- Za widocznym murem znajduje się instalacja do biologicznego dyfuzyjnego suszenia odpadów o przepustowości 40000 Mg/rok składająca się z ośmiu modułów technologicznych ustawionych pod wiatą.
- Poszczególne moduły wyglądają następująco.

- Na tyłach wiaty zlokalizowany jest zbiornik przeciwpożarowy.

- Natomiast nowa kwatera składowiska przeznaczona jest przede wszystkim do składowania balastu z linii przetwarzania odpadów. Jej powierzchnia podstawy wynosi około 1,74 ha, a powierzchnia całej kwatery wynosi łącznie około 2,9 ha. Powierzchnia składowiska podzielona będzie na sektory, kolejne działki robocze. Odpady składowane będą na wyznaczonych działkach roboczych.

- Wraz z drogą techniczną i rozładunkową

- Nowa kwatera wyposażona jest w system odgazowania
- Uszczelnienie kwatery zaprojektowano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r., w sprawie składowisk odpadów.

- Ocieki ze składowiska kierowane będą do zbiornika odcieków i wywożone do oczyszczalni przez uprawniony podmiot.

- Ponadto warto zwrócić uwagę na fakt, że w czasie przeprowadzania wizji lokalnej nie wyczuwalne były żadne nawet w najmniejszym stopniu nieprzyjemne zapachy. Wynika to z faktu, że odeszło się od tradycyjnego podejścia do zagadnień rekultywacji składowisk które przewidywało, że jest ona wykonywana po zakończeniu eksploatacji obiektu. W Starych Lipinach rekultywacja składowiska jest sukcesywnie prowadzona od chwili formowania nasypu odpadów.

Sukcesywna rekultywacja polega na:

1. systematycznym formowaniu skarp,
 2. przykrywaniu mineralną okrywą rekultywacyjną poszczególnych fragmentów skarp,
 3. obsiewie okrywy rekultywacyjnej odpowiednio dobraną roślinnością zadarniającą,
 4. wykonywaniem biologicznych umocnień przeciwoerozyjnych,
- Efektem skojarzenia eksploatacji składowiska z jego sukcesywną rekultywacją jest:
 1. formowany nasyp odpadów ma wygląd zielonego pagórka z niewielką odkrytą częścią przeznaczoną do przyszłej rekultywacji;

2. roślinność rekultywacyjna może być staranniej pielęgnowana, przez co efekt rekultywacji biologicznej osiągany jest szybciej;
 3. uzyskuje się istotne ograniczenie ilości odcieków, przez co zmniejszają się koszty utrzymania składowiska;
 4. ograniczona zostaje uciążliwość odorowa obiektu poprzez adsorpcję gazów w warstwie rekultywacyjnej;
 5. koszty rekultywacji zostają rozłożone w czasie.
- Stara kwatera składowiska składająca się z części A i B.

- Wykonanie izolacji na zrehabilitowanej kwaterze A stok zachodni, która stanowić będzie podstawę nowo planowanej kwatery C objętej obecnie realizowaną inwestycją.

- Ponadto warto zwrócić uwagę na fakt, że graniczenie z naturalną barierą ochronną, jaką stanowi sąsiadujący duży kompleks leśny (lasy mieszane), będzie w fazie pełnej eksploatacji minimalizował wszelkie ewentualne uciążliwości dla okolicznych mieszkańców.

- Przedmiotowa inwestycja spełnia wymagania ochrony środowiska w tym BAT czyli najlepszej dostępnej techniki. Spełnianie wymogów ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik (BAT) jest warunkiem koniecznym dla uzyskania decyzji administracyjnych z zakresu ochrony środowiska dla nowych i istniejących instalacji.
- Zgodnie z definicją zawartą w ustawie - Prawo ochrony środowiska - najlepsza dostępna technika oznacza najbardziej efektywny oraz zaawansowany poziom rozwoju technologii i metod prowadzenia danej działalności, wykorzystywany jako podstawa ustalania granicznych wielkości emisyjnych, mających na celu eliminowanie emisji, lub jeżeli nie jest to praktycznie możliwe, ograniczanie emisji i wpływu na środowisko jako całość, z tym, że technika oznacza zarówno stosowaną technologię, jak i sposób, w jaki dana instalacja jest projektowana, wykonywana, eksploatowana oraz likwidowana.
- Dostępna technika oznacza technikę o takim stopniu rozwoju, który umożliwia jej praktyczne zastosowanie w danej dziedzinie przemysłu, z uwzględnieniem warunków ekonomicznych i technicznych oraz rachunku kosztów inwestycyjnych i korzyści dla środowiska, a którą to technikę prowadzący daną działalność może uzyskać. Najlepsza technika oznacza najbardziej efektywną technikę w osiągnięciu wysokiego ogólnego poziomu ochrony środowiska

3. ANALIZA POD KĄTEM ZGODNOŚCI Z PRAWEM POZWOLEŃ WYDANYCH DLA PRZEDMIOTOWEJ INWESTYCJI

3.1 STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY WOŁOMIN

Ustosunkowując się do zarzutów „Ekspertyzy pod kątem wpływu na środowisko starej kwatery składowania odpadów znajdującego się w Starych Lipinach” nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż wydane decyzje wydane w celu realizacji inwestycji – rozbudowy składowiska odpadów – wydane zostały niezgodnie z prawem.

Przystępując do analizy Ekspertyzy należy zwrócić uwagę, iż w/w opracowanie **w swojej nazwie odnosi się do wpływu na środowisko starej kwatery** składowania odpadów znajdującego się w Starych Lipinach i winno dotyczyć jedynie uwarunkowań środowiskowych dotyczących starej kwatery funkcjonującej od lat 70 XX wieku.

Ekspertyza winna wskazywać jaki w/w kwatery ma wpływ na środowisko, ewentualnie wskazać jakie czynności należy wykonać w minimalizacji jego negatywnego wpływu na środowisko w sytuacji wykrycia nieprawidłowości działania tejże kwatery. **Natomiast analiza działań inwestora dotyczących rozbudowy składowiska odpadów zdaje się wykraczać poza przedmiot zakreślony tezą omawianej ekspertyzy.**

Mając na uwadze utrwalone orzecznictwo sądowo – administracyjne nie można zgodzić się z twierdzeniami Ekspertyzy jakoby decyzje zarówno środowiskowa jak i decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego są niezgodne z warunkami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wołomin (zwanego dalej Studium). **W tym miejscu należy wyjaśnić, iż decyzja o warunkach zabudowy jak i decyzja lokalizacyjna celu publicznego nie może być oparta na regulacjach nie mających charakteru norm prawa powszechnie obowiązującego. Studium takich norm nie zawiera o czym świadczy w sposób nie budzący wątpliwości treść art. 9 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: Studium nie jest aktem prawa miejscowego. Dlatego też zgodnie z obowiązującą linią orzecniczą nie stanowi przeszkody do wydania decyzji pozytywnej dla wnioskodawcy sprzeczność jego zamiaru inwestycyjnego z ustaleniami Studium, a tym bardziej z ustaleniami wyrażonymi w projektach uchwał dotyczących miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (m.p.z.p.). Studium ma znaczenie dla tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a nie dla postępowania wszczętego w celu ustalenia warunków zabudowy w drodze aktu indywidualnego. Studium wiąże organy gminy na etapie sporządzania projektu m.p.z.p. a nie projektu decyzji o warunkach zabudowy.** Przekonuje do tego językowa wykładnia art. 9 ust. 4 w związku z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.). Odrębnymi przepisami prawa, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie są przepisy Studium, skoro ten akt planistyczny nie należy do katalogu źródeł prawa określonego w art. 87 Konstytucji RP. Konsekwencje sprzeczności m.p.z.p. z decyzją o warunkach zabudowy bądź decyzją lokalizacji

celu publicznego określa art. 65 ust. 1 pkt 2 u. p. z. p., ale ponieważ dla terenu na którym zlokalizowana jest omawiana inwestycja w czasie wydania wspomnianej decyzji taki plan nie obowiązywał, to nie można mówić o rażącym naruszeniu prawa w procesie wydawania decyzji o lokalizacji celu publicznego Burmistrza Wołomina nr 18/2014 z dnia 24.02.2014 r. znak: WU.6733.117.2013 jak i decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin, w miejscowości Stare Lipiny (wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 19.11.2013 r. sygn. akt II SA/Rz 882/13).

Sądy rozpatrujące podobne kwestie dzielą wykładnię regulacji Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zaprezentowaną przez NSA w wyroku z dnia 30 października 2008 r. sygn. II OSK 1294/07, LEX nr 516797. (...) *Otóż zdaniem NSA postanowienia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy mają dla organów wykonawczych gminy charakter wiążący jedynie przy sporządzaniu projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a dla organów stanowiących gminy - przy ich uchwalaniu. Podkreśla się również, iż ustawodawca nie przewidział sankcji w przypadku, gdy organ administracji wydaje decyzję o ustaleniu warunków zabudowy czy decyzję o lokalizacji inwestycji czy decyzję środowiskową, a następnie o pozwoleniu na budowę, które to decyzje nie pozostają w zgodzie z ustaleniami studium (...).*

Ponadto należy wskazać, iż takie stanowisko zostało wyrażone również w innych orzeczeniach Sądów Administracyjnych, np. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 31.05.2011 r. sygn. akt. II SA/OI 265/11 (...) *Wyjaśnić należy w tym względzie, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest aktem prawa miejscowego (art. 9 ust. 5 u.z.p.), a więc jego ustalenia nie wiążą w ogóle przy wydaniu decyzji. Także podjęcie i prowadzenie prac, bądź zamiar podjęcia prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla obszaru objętego wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy nie może mieć znaczenia dla kierunku załatwienia wniosku skarżących (...).*

Ustosunkowując się do powyższego zasadnym jest wskazać, iż dlatego brak jest powodów dla których należałoby porównywać i oceniać powstałą inwestycję z warunkami

Studium. Brak jest także podstaw i nie jest trafne twierdzenie o niezgodności z polityką planistyczną działań inwestora, skoro działał w celu przede wszystkim ochrony środowiska, które do tej pory poprzez istnienie starego składowiska bez odpowiednich zabezpieczeń niekorzystnie wpływało na środowisko. Mając na uwadze powyższe nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż działanie organów wydających poszczególne rozstrzygnięcia na podstawie, których doszło do rozbudowy omawianej inwestycji miały znamiona naruszenia prawa skoro wyżej wskazano, iż przy wydawaniu decyzji administracyjnych ustalenia Studium nie wiążą tych organów, a jedynie wiążą organy Gminy przy późniejszym uchwalaniu planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto dokonując analizy dokumentów, które wskazują kierunki planistyczne na omawianym terenie należy mieć także na uwadze kierunki jakie wykazuje opracowanie pt. *Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego pn. „Tereny obsługi technicznej gminy wraz z przyległymi terenami usługowo – produkcyjnymi we wsi Stare Lipiny” PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO* sporządzone wrzesień-październik 2012 + listopad 2013 przez mgr inż. arch. Dorotę Pilch oraz mgr inż. arch. Elżbietę Kucharczyk. Zgodnie z w/w opracowaniem jego przedmiotem jest prognoza oddziaływania na środowisko wykonywana w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, przeprowadzonej dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Tereny obsługi technicznej gminy wraz z przyległymi terenami usługowo – produkcyjnymi we wsi Stare Lipiny”

Na stronie 6 przedmiotowego opracowania stwierdzono, że: (...) Stare składowisko w Starych Lipinach charakteryzuje się niekorzystną budową geologiczną i hydrogeologiczną. Wysypisko leży w strefie rozcięcia erozyjnego skutkującego bezpośrednim kontaktem hydraulicznym poziomów wodonośnych. Dodatkowo, teren leży w dolinie rzecznej i narażony jest na okresowe podmokłości. Podłoże posiada małe zdolności retencyjne. W miejscach podpowierzchniowej retencji wód oraz na kierunkach spływu wód zaskórnych pojawiają się wycieki i wysięki wodne zanikające w podmokłościach i obszarach piaszczystych (okresowe mokradła). Istniejące składowisko w części starej, było źródłem zanieczyszczeń wód. Powstało w latach 70 – tych bez uszczelnionego dna, co oznacza, że przenikanie zanieczyszczeń do ziemi i wód nie jest wykluczone. Rozpływ zanieczyszczeń powstających w obrębie składowiska odbywa się w dwóch zasadniczych kierunkach NE i NW, które są naturalnymi kierunkami odpływu wód gruntowych. Źródłem tych zanieczyszczeń są na pewno odcieki powstające na

skutek przesiąkania wody opadowej przez bryłę wysypiska, a także doptyw wód powierzchniowych np. z opadów oraz wód podziemnych powodujących wypłukiwanie i rozpuszczanie powstających produktów rozkładu. Nakładają się na to także wody rzeki Czarnej przenikające z rzeki w kierunku składowiska. Stare składowisko spowodowało znaczne zanieczyszczenia odciekami i przekraczanie dopuszczalnych wskaźników zapachu, żelaza, manganu, amoniaku, chromu i metali ciężkich.

Obecnie, w ramach zamknięcia i rekultywacji składowiska, wykonano szereg prac uszczelniających i drenujących hałdę. Podejmuje się wszelkie możliwe czynności by przechwytywać odcieki i zlikwidować zanieczyszczenie wód i ziemi spowodowane odciekami ze starego wysypiska. Wybudowano drenaż przejmujący odcieki wraz z przepompownią odcieków, które są przesyłane do zbiornika retencyjnego.

Nowa kwatera składowiska posiada pełne systemy izolacyjne i drenażowe zgodne z obowiązującymi przepisami. Powstające ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi. Odcieki z drenażu odprowadzane są do szczelnego, betonowego, ziemnego zbiornika retencyjnego. Zebrane odcieki są recykulowane na powierzchnię złoża odpadów, nadmiar jest wywożony do oczyszczalni ścieków podobnie ścieki z brodzika dezynfekcyjnego są wywożone taborem ascenzacyjnym do punktu zlewnego.” Pod powyższym zapisem twórcy opinii zaznaczyli we wnioskach do planu – „rekultywacja, budowa i rozbudowa składowiska – zgodnie z przepisami prawa, uwzględnieniem aspektów społecznych i technicznych (...)

Nie można zatem twierdzić, iż realizacja przedmiotowej inwestycji stoi w sprzeczności z kierunkami planistycznymi dla omawianego terenu. Twórcy powołanej wyżej opinii wskazują jednoznacznie na konieczność zamieszczenia w przyszłym planie zagospodarowania przestrzennego rozwiązań dotyczących rozbudowy przedmiotowego składowiska. Ponadto z dołączonych do opinii rysunków wynika, że (19. Rysunek Prognozy jak i 20. Rysunek Prognozy – listopad 2013 (...) strona 38 i 39) teren na którym znajdują się m.in. działki na, których dokonano rozbudowy zaznaczono jako **strefę możliwej rozbudowy składowiska odpadów, która pokrywa się z obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.** Wobec powyższego prognoza aktualna w listopadzie 2013 r. wskazywała na możliwość lokalizacji rozbudowy składowiska na wskazanych działkach, co nie wykluczało złożenia

odpowiednich wniosków o wydanie decyzji środowiskowej dla rozbudowy omawianego składowiska.

Reasumując należy odnieść się do treści Ekspertyzy w, której wskazano na niezgodność treści Studium z załącznikiem nr 2 do Studium „Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego”, z którego to załącznika wynika, iż **omawiany teren jest terenem infrastruktury technicznej (IO) – urządzenia gospodarowania odpadami, a nie terenem zielonym na co wskazuje treść Studium.** Mając powyższe na względzie jak i wskazania przedstawionej powyżej Prognozy, która jest dokumentem późniejszym niż powołana w Ekspertyzie „Prognoza Oddziaływania na Środowisko Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wołomin” z 2011 r. nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż zakazana jest rozbudowa przedmiotowego Składowiska z uwagi na położenie niektórych działek na granicy obszaru szczególnego zagrożenia powodzią. Ponadto zasadnym jest podkreślić, iż żadne z powyższych opracowań jak i Studium nie jest prawem powszechnie obowiązującym, zgodnie z którym badane są wydawane przez administrację publiczną decyzje administracyjne, **tym bardziej, że pomiędzy powyżej wskazanymi opracowaniami są sprzeczności opisane powyżej.**

Ponadto Studium przewiduje rozbudowę istniejącego składowiska odpadów w Starych Lipinach jako terenu gospodarowania odpadami poprzez:

- odzysk odpadów budowlanych,
- kompostowanie odpadów zielonych,
- segregowanie odpadów,
- ew. punkt zbierania odpadów do dalszej ekspedycji.

Zakład taki, prawidłowo urządzony i eksploatowany nie powinien powodować zagrożeń.

3.2 DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA POLEGAJĄCEGO NA ROZBUDOWIE ZAKŁADU ZAGOSPODAROWANIA ODPADÓW MZO WOŁOMIN

Odnosząc się do Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie zakładu zagospodarowania odpadów MZO Wołomin - **pkt 6.2 Ekspertyzy (str. 9)** należy stwierdzić, iż zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy Prawo Wodne z dnia 18

lipca 2001 r. Dz.U. z 2015 r poz. 469 zabrania się lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią **nowych** przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 4 i § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów, składowiska odpadów niebezpiecznych oraz składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, oraz składowiska odpadów obojętnych nie mogą być lokalizowane na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, o których mowa w art. 88 d ust. 2 Prawa Wodnego, tj. na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Należy także zwrócić uwagę na regulację wynikającą z art. 88 l ust. 1 Prawo Wodne, stosownie do której, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych (....).

Polemice może podlegać ocena, czy rozbudowa istniejącego Zakładu Zagospodarowania Odpadów na terenie którego znajduje się składowisko odpadów, stanowi **nowe** przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Należy zwrócić uwagę, iż rozbudowa dotyczyła zakładu już istniejącego, a przedsięwzięcie polegające na jego rozbudowie zostało przewidziane w dokumentacji planistycznej opracowywanej dla regionu inwestycji. Ponadto analizowana inwestycja została zamieszczona w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012 – 2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023. Przedmiotowy plan został zatwierdzony przed wydaniem decyzji środowiskowej przez Sejmik Województwa Mazowieckiego uchwałą nr 211/12 w sprawie uchwalenia Wojewódzkiego Planu Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012 – 2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023 oraz uchwałą 212/12 w sprawie wykonania WPGO dla Mazowsza na lata 2012 – 2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023.

Niemniej jednak odnosząc się do kwestii zasadniczej tj. do problemu klasyfikacji terenu, jako terenu narażonego na niebezpieczeństwo powodzi – w zasięgu zalewu bezpośredniego wodą o prawdopodobieństwie 1%, a zatem raz na 100 lat (**str. 10, 11**

Ekspertyzy) należy wskazać, iż według ustaleń autorów niniejszej opinii, wbrew twierdzeniom zawartym w Ekspertyzie, dla odcinka rzeki Czarnej przebiegającego w pobliżu terenu inwestycji **zostały, opracowane mapy zagrożenia powodziowego.** Przekazanie przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej ostatecznych wersji map jednostkom administracji, o którym mowa w art. 88f ust. 3 ustawy Prawo wodne nastąpiło w dniu 15 kwietnia 2015 roku. Wykaz obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią (OBZP) wyznaczonych w studiach ochrony przeciwpowodziowej Dyrektora RZGW w Warszawie, obowiązujących jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią (OSZP) po oficjalnym przekazaniu map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego opracowanych w I cyklu planistycznym prezentuje się następująco i zawiera następujące dane: nr nazwę rzeki / zbiornika wodnego (dodatkowe informacje), odcinek dla którego został wyznaczony OBZP (OSZP) [km], obszar dorzecza Wisły Region wodny Środkowej Wisły: Biebrza 48 – 155, Brok 6 – 89, Bug 557 – 609, Bystra 0 – 35, Bystrzyca 47 – 75, Bystrzyca Północna 0 – 58, Chodeczka 0 – 29, Chodelka 0 – 48, **Czarna 10 – 60**, Czarna (Bielina) 0 – 26, Czarna Maleniecka 0 – 84, Czarna Włoszczowska 0 – 52.

W dniu wydania decyzji środowiskowej dla terenu inwestycji obowiązywało Studium dla potrzeb planów ochrony przeciwpowodziowej Etap III – Rzeka Czarna.

Należy zwrócić uwagę, iż ustawa Prawo Wodne przewiduje możliwość uzyskania zwolnienia od zakazów i ograniczeń wynikających z przytoczonych na wstępie przepisów art. 40 ust. 1 oraz art. 88 I ust. 1 ustawy Prawo Wodne. Stosownie bowiem do treści art. 40 ust. 3 ustawy, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki *wodnej* może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi. Stosownie zaś do treści art. 88 I ust. 2 zarządu gospodarki *wodnej* może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów, o których mowa w ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.

Uzyskanie powyżej wskazanych zezwoleń nie było jednak wymagane dla inwestycji polegającej na Rozbudowie Zakładu Zagospodarowania Odpadów, albowiem **inwestycja ta nie została zlokalizowana na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wyznaczonego w studium, a obecnie na mapie zagrożenia przeciwpowodziowego, która została opracowana**

i przekazana przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej do odpowiednich jednostek administracji w dniu 15 kwietnia 2015 roku, zgodnie z art. 88f ust. 3 Prawa Wodnego.

Zamiarem Inwestora od samego początku nie było zlokalizowanie inwestycji na terenach zagrożonych powodzią. Wymienienie w decyzji środowiskowej działek, które częściowo znajdują się na granicy obszaru szczególnego zagrożenia powodzią nie oznacza, że obiekty budowlane mogły zostać zlokalizowane w zagrożonej strefie, czy też że Inwestor zamierzał prowadzić inwestycję na całym obszarze wspomnianych działek. Szczegółowa lokalizacja obiektów ustalona została bowiem w decyzji lokalizacyjnej, poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, jakim jest Rozbudowa Zakładu Zagospodarowania Odpadów została uzgodniona z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, który wydał postanowienie nr 289/P/NZD/14 z dnia 17 lutego 2014 roku. W jego uzasadnieniu **Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej jednoznacznie stwierdził, że przedsięwzięcie w nieprzekraczalnych granicach zabudowy w całości znajduje się poza obszarem zalewowym.** Mając na uwadze powyższe Decyzja nr 18/2014 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego ustalała m.in. nieprzekraczalną linię zabudowy poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią. **Zgodnie z warunkami decyzji lokalizacyjnej Rozbudowa Zakładu została w całości zrealizowana poza obszarem szczególnego zagrożenia powodziowego. W związku z powyższym warunek wynikający z art. 40 ust.1 oraz art. 88 I ust. 1 ustawy Prawo wodne nie został naruszony.** W obszarze szczególnego zagrożenia powodzią nie zostało bowiem zlokalizowane nowe przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. W obszarze tym nie został również zlokalizowany nowy obiekt budowlany, o którym mowa a art. 88 I ust. 1 ustawy Prawo Wodne. Konkludując wydane decyzje administracyjne nie zezwalały na realizację rozbudowy Zakładu Zagospodarowania Odpadów na obszarze szczególnego zagrożenia powodziowego i w związku z tym były zgodne z przytoczonymi wyżej przepisami prawa. W ocenie Autorów niniejszego opracowania, fakt wymienienia w decyzji środowiskowej działek o nr ew. 425/1, 426/1, 427/1, 428/1, 429/1 nie może prowadzić do wniosku, iż doszło do naruszenia przepisu art. 40 ust.1 oraz art. 88 I ust. 1 ustawy Prawo Wodne, skoro Inwestor ostatecznie nie uzyskał zgody na realizację rozbudowy

Zakładu na całym obszarze powyższych działek, a tylko na ich części znajdującej się poza obszarem zagrożenia powodziowego. Warto jeszcze raz podkreślić, iż ustalone w decyzji lokalizacyjnej warunki lokalizacji inwestycji zostały skonsultowane z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, pod kątem zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z przepisami ustawy Prawo Wodne. Organ nie stwierdził żadnych nieprawidłowości i wyznaczył lokalizację inwestycji poza obszarem zagrożenia powodziowego. Można zatem stwierdzić, iż decyzja lokalizacyjna uściślała i precyzowała decyzję środowiskową w zakresie lokalizacji inwestycji. Inwestor zrealizował przedsięwzięcie zgodnie z treścią wydanych decyzji, poza obszarem szczególnego zagrożenia powodziowego. W tej sytuacji zdaniem opiniujących nie doszło do naruszenia wspomnianych na wstępie przepisów ustawy Prawo Wodne.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, iż na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej, organ powinien zbadać strefy zagrożenia powodziowego w kontekście planowanej lokalizacji inwestycji. Zaniechanie przeprowadzenia przedmiotowej weryfikacji, stanowiło uchybienie organu.

3.3 POZWOLENIE NA BUDOWĘ

Odnosząc się do nieścisłości dotyczącej wskazania w treści decyzji o pozwoleniu na budowę działki nr ew. 425/3, która to działka nie została ujęta w treści decyzji Burmistrza Wołomina nr 347/13 dnia 25.11.2013 r. znak: WOŚ.6220.20.2012 ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin w miejscowości Stare Lipiny należy przyznać rację twierdzeniom zawartym w Ekspertyzie (**str. 13 Ekspertyzy**). Faktycznie w zakresie tej działki decyzje te się nie pokrywają. Jakkolwiek w treści brak jest numerycznego wskazania rzeczowej działki to wnioski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia **zawierał załączniki graficzne w których został wskazany obszar inwestycji zaznaczony w granicach administracyjnych linią ciągłą i cyframi gdzie była ujęta działka nr ew. 425/3**. Ponadto określony został także obszar oddziaływania omawianej inwestycji **gdzie przedmiotowa działka była ujęta**. Powyższe świadczy o tym, iż zamysł inwestora co do realizacji inwestycji **obejmował również działkę nr ew. 425/3** i także w jej zakresie został złożony wniosek o środowiskowe uwarunkowania realizacji inwestycji.

Decyzja środowiskowa została wydana również na podstawie załącznika graficznego, który jest integralną częścią wniosku, a więc zarzuty Ekspertyzy co do niezgodności inwestycji, a w tym decyzji o pozwoleniu na budowę z decyzją środowiskową, która jest w pewnym sensie decyzją źródłową stają się **bezzprzedmiotowe i nietrafne**. Skoro we wniosku, tj. w załączniku graficznym, który jak wcześniej wskazano stanowi integralną część tego wniosku wskazano również działkę o nr ew. 425/3, a organ nie ustosunkował się negatywnie w treści decyzji do wyłączenia tej działki z opracowania i wydał pozytywne rozstrzygnięcie co do całości zamierzenia inwestycyjnego to nie można wnioskować, iż działka ta nie została poddana procedowaniu o uwarunkowaniach. Dlatego też zasadnym jest potraktowanie tej nieścisłości jako omyłki pisarskiej, a nie błędu który wskazywałby na naruszenie obowiązującego porządku prawnego. Dlatego też nie można się zgodzić, iż taka pomyłka pisarska niesie za sobą niezgodność z przepisami prawa kolejnych decyzji.

W zakresie **niezgodności decyzji** nr 1108p/2014 z dnia 29 sierpnia 2014 roku znak: WAB.6740.2.1.29.2014 **zatwierdzającej projekt budowlany i udzielający pozwolenia na rozbudowę** Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin z decyzją środowiskową poprzez nieujęcie w decyzji środowiskowej działki nr 425/3 (**str. 13, 14 Ekspertyzy**), którą to działkę z kolei objęło pozwolenie na budowę należy stwierdzić, iż zarówno decyzja nr 18/2014 z dnia 24 lutego 2014 roku o ustaleniu lokalizacji celu publicznego znak: WU.6733.117.2013 jak i w/w decyzja o pozwoleniu na budowę obejmowały swym zakresem działkę nr 425/3, co było zgodne z zamysłem inwestora, ujętym w załączanych każdorazowo dokumentach.

Należy zgodzić się z twierdzeniem autorów Ekspertyzy w zakresie odmiennego uregulowania kwestii nachylenia skarpy nowej kwatery w decyzji środowiskowej i decyzji o pozwoleniu na budowę (**str. 13 Ekspertyzy**). Decyzja środowiskowa określała w swej treści nachylenie skarpy na 1:2, natomiast decyzja o pozwoleniu na budowę na 1:1,5. Inwestor zrealizował inwestycję zgodnie z decyzją nr 1108p/2014 z dnia 29 sierpnia 2014 roku znak: WAB.6740.2.1.29.2014 zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na rozbudowę Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin.

Zmiana nachylenia skarpy nowej kwatery, pomimo iż nie jest zgodna z zapisami decyzji środowiskowej, nie uniemożliwia użytkowania inwestycji po wykonaniu pozostałych obiektów, zgodnie z przepisami.

Udzielając pozwolenia na użytkowanie nowej kwatery składowiska odpadów organ wydający pozwolenie będzie weryfikował zgodność realizacji inwestycji z warunkami określonymi w pozwoleniu na budowę. Decyzja środowiskowa zostaje bowiem „skonsumowana” przez decyzję o pozwoleniu na budowę (lub przy etapowaniu realizacji inwestycji, przez kolejne decyzje -pozwolenia na budowę). Jeżeli obiekt został wykonany zgodnie z warunkami pozwolenia na budowę to po uzyskaniu pozwolenia na jego użytkowanie możliwa będzie jego eksploatacja- po uzyskaniu wymaganych prawem decyzji i pozwoleń. Zmiana kąta nachylenia skarpy w decyzji o pozwoleniu na budowę nie stanowi istotnego odstępstwa od warunków określonych w decyzji środowiskowej i brak jest danych, które mogłyby stanowić podstawę formułowania wniosku, że tego rodzaju zmiana warunków wykonania obiektu może negatywnie oddziaływać na środowisko naturalne.

Wydanie decyzji środowiskowej dla inwestycji jako „funkcjonalnej całości” (**str. 14 Ekspertyzy**), obejmującej zarówno wykonanie obiektów budowlanych, instalacji i prac **w żaden sposób nie stoi w sprzeczności** z wydaniem pozwolenia na budowę dla poszczególnych obiektów, czy instalacji, co wiąże się z realizacją inwestycji etapami. Taka formuła realizacji inwestycji aktualnie jest normą przy realizacji dużych, złożonych inwestycji wymagających istotnych nakładów finansowych, często dodatkowych źródeł finansowania (np. środki unijne). Polega ona na tym, że w tym przypadku przygotowano niezbędną infrastrukturę techniczną taką jak wodociąg, kanalizacja deszczowa, sanitarna, technologiczna, sieć elektryczna, oświetlenie terenu, drogi, utwardzone place manewrowe oraz parkingi, sieć co, wiatę biosuszenia, płytę dojrzewiania stabilizatu, kontener sterowni, wagę samochodową, brodzik płytę dezynfekcyjną, zbiornik odparowywalny/p.poż, zbiorniki na ścieki, czy też nową kwaterę składowiska. Wykonanie powyższych obiektów i infrastruktury, w połączeniu z kolejnym planowanym etapem polegającym na realizacji niezbędnych instalacji w procesie przetwarzania odpadów, dopiero pozwoli na uruchomienie rozbudowywanego zakładu zagospodarowania odpadów.

Podnoszone w Ekspertyzie poglądy o zgodności pozwolenia na budowę z decyzją środowiskową, nie uwzględniają możliwości etapowania przedsięwzięcia, co stoi w sprzeczności z aktualną praktyką rynkową realizacji dużych inwestycji, kondycją finansową

podmiotów gospodarczych (inwestorów) oraz rozliczeniami funduszy unijnych.

Autorzy Ekspertyzy (str. 14) wspominają m. in., w ślad za zał. 1 do decyzji środowiskowej „Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia”, że brak wspomnianej hali jest niezgodne z warunkiem określonym w decyzji środowiskowej określającym, że „rozładunek oraz magazynowanie zmieszanych odpadów komunalnych do czasu poddania ich przetworzeniu należy prowadzić w hali na szczelnym, utwardzonym podłożu”.

Zgodnie z zamierzeniami inwestora, w kolejnym etapie (o czym była już mowa powyżej) powstanie hala przyjęć odpadów. Hala ta, wraz z właściwą infrastrukturą, zrealizuje wszelkie wymagania administracyjnoprawne i realizacja kolejnego etapu powinna rozwiązać wątpliwości Autorów Ekspertyzy we wspomnianym zakresie.

Powyższe rozważania Autorów opinii, dotyczą wyłącznie funkcji przetwarzania odpadów, a nie ich składowania- a taką niezależną, samodzielną funkcję pełni nowa kwatera składowiska.

Uruchomienie Zakładu będzie możliwe po realizacji zamierzenia określonego w decyzji środowiskowej (realizacji jej warunków), po otrzymaniu wymaganych decyzji administracyjnych i uzgodnień.

Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 33 ust. 1 Prawo budowlane, (...) w przypadku zamierzenia *budowlanego* obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów, mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem. W tym kontekście należy zauważyć, iż według stanowiska Spółki, organ wydał pozwolenie na budowę przewidziane dla „infrastruktury technicznej” tj. obiektów budowlanych, które mogą samodzielnie funkcjonować zgodnie z ich przeznaczeniem. Niewybudowanie w pierwszym etapie realizacji inwestycji hali przyjęć odpadów, według wiedzy autorów opracowania nie wyklucza możliwości użytkowania obiektów, wykonanych zgodnie z uzyskanym pozwoleniem na budowę. Jakkolwiek wybudowanie hali przyjęć odpadów stanowi warunek funkcjonowania Zakładu w zamierzonym zakresie, tak jednak możliwym jest samodzielne funkcjonowanie

poszczególnych obiektów wchodzących w skład Zakładu, zgodnie z ich przeznaczeniem, przed uruchomieniem Zakładu i oddaniem do użytku hali przyjęć odpadów. Hala ta zostanie zrealizowana na dalszym etapie.

W związku z powyższym wnioski Ekspertyzy (str. 14) są nieuprawnione, bowiem decyzja środowiskowa może być realizowana etapami, zgodnie z zamierzeniami i możliwościami finansowymi inwestora.

Etapowanie inwestycji nie jest tożsame z jej modyfikacją, o której wspominają Autorzy Ekspertyzy, a zatem ich wniosek o wydaniu pozwolenia na budowę z naruszeniem prawa jest nietrafny. Każdy z wybudowanych obiektów może być traktowany jako samodzielny funkcjonalnie (art. 33 ust. 1 prawa budowlanego).

3.4 POZWOLENIE NA UŻYTKOWANIE

Decyzją nr 348/2015 z dnia 13 maja 2015 r. znak: ZUW.7032-3.6.496.2015.MK Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Wołominie udzielił MZO w Wołominie pozwolenia na użytkowanie rozbudowy Zakładu Zagospodarowania Odpadów, w skład której wchodzi:

- wiata biosuszenia składająca się z 8 modułów wraz z placem betonowym oraz polem rozkładu odpadów, o powierzchni zadaszenia wynoszącej 3681,96 m²,
- płyta dojrzewiania stabilizatu,
- kontener sterowni o powierzchni zabudowy 18,00 m²,
- nowa kwatera składowiska, w tym zbiornik na wody odciekowe, schody do zbiornika, schody zewnętrzne, pompownia wód odciekowych, droga techniczna na kwaterę, droga rozładunkowa, stróżówka i rowy opaskowe,
- waga samochodowa z zadaszeniem o powierzchni 119,60 m²,
- brodzik/płyta dezynfekcyjna,
- zbiornik odparowywalny/p.poż,
- drogi, place utwardzone, manewrowe oraz parkingi,
- zbiornik na ścieki z biosuszenia i z placu dojrzewiania stabilizatu, zbiornik na ścieki socjalne, zbiornik na odcieki z istniejącej kwatery,

-sieć wodociągowa, kanalizacja deszczowa, kanalizacja technologiczna, kanalizacja sanitarna, sieć CO, sieć elektryczna, CCTV i oświetlenie terenu na działkach ew. nr 408, 409, 410/1, 411/1, 412/1, 413/1, 415/1, 416/1, 417/1, 418/1, 419/1, 420/1, 421/1, 422/1, 423/1, 424/1, 425/1, 427/1, 426/1, 428/1, 429/1, 425/3 obręb Stare Lipiny przy Al. Niepodległości 253 w miejscowości Stare Lipiny gmina Wołomin (kategoria obiektu budowlanego – XXII).

Zakres jaki objęła w/w decyzja swym rozstrzygnięciem w pełni pokrywa się z decyzją zezwalającą na rozbudowę przedmiotowego Zakładu Zagospodarowania Odpadami nr 1108p/214 z dnia 29 sierpnia 2014 r. Dodatkowo należy wskazać, iż decyzją nr 257/2015 z dnia 8 kwietnia 2015 r. znak: ZUW.70032-3.4.322.2015 MK Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego po przeprowadzeniu kontroli obowiązkowej udzielił pozwolenia na użytkowanie części realizowanej inwestycji, tj. budynku socjalno-biurowego zrealizowanego w ramach rozbudowy przedmiotowego Zakładu wskazując w tej decyzji, iż do zakończenia całości inwestycji pozostało jeszcze do wykonania część robót czego wyraz dał w omawianej decyzji.

Analizując kwestie naruszenia prawa przy wydaniu decyzji zezwalających na użytkowanie omawianego obiektu należy stwierdzić, iż organ wydający pozwolenie na użytkowanie związany jest zapisami decyzji o pozwoleniu na budowę i tylko te zapisy wiążą go przy wydawaniu decyzji w sprawie użytkowania. Na powyższe wskazuje również linia orzecnicza sądów administracyjnych, np. (...) *Postępowanie w sprawie uzyskania decyzji pozwolenia na użytkowanie prowadzone jest w celu sprawdzenia, czy przedmiotowa budowa została wykonana zgodnie z warunkami i ustaleniami określonymi, w pozwoleniu na budowę lub w decyzji zatwierdzającej projekt budowlany. Stąd też w postępowaniu w sprawie pozwolenia na użytkowanie, organ zobowiązany jest przeprowadzić kontrolę na miejscu zgodnie z zasadami określonymi w art. 59a ustawy Prawo budowlane. W przypadku niespełnienia określonych wymagań organ odmawia wydania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego. Zatem w postępowaniu w sprawie pozwolenia na użytkowanie obiektu, organ nie może czynić żadnych własnych ustaleń odmiennych od ustaleń wynikających czy to z decyzji zatwierdzającej projekt budowlany, czy pozwolenia na budowę (...)* - por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 13.09.2011 r. sygn. akt II OSK 1327/10. Zatem organ nadzoru budowlanego prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na

użytkowanie jest związany zakresem decyzji o pozwoleniu na budowę i tylko zakres wskazany w pozwoleniu na budowę stanowi podstawę do wydania określonego rozstrzygnięcia.

Powyższe potwierdza także wyrok WSA w Poznaniu z dnia 08.12.2010 r. (sygn. akt IV SA/Po 955/10) (...) *Postępowanie w sprawie pozwolenia na użytkowanie jest końcowym etapem procesu inwestycyjnego skierowanym na sprawdzenie, czy zrealizowany obiekt jest zgodny z obiektem projektowanym, na który organ administracyjny udzielił pozwolenia budowlanego, a więc z tym, co zakładano na etapie wstępnym procesu inwestycyjnego (...).*

Nie sposób nie odnieść się, do poglądów wyrażonych przez Autorów Ekspertyzy na str. 15, w zakresie niezgodności wydania pozwolenia na użytkowanie z art. 128 ustawy o odpadach. Ocena tam wyrażona jest prawidłowa przy uwzględnieniu założeń poczynionych wcześniej przez Autorów Ekspertyzy, nie uwzględniających etapowania realizacji inwestycji. Autorzy niniejszego opracowania podzielają te poglądy, ale nie zgadzają się, że mają one zastosowanie dla omawianego przypadku. W Ekspertyzie nie uwzględniono etapowania, co skutkowało wyciągnięciem wniosków, z którymi nie można się zgodzić.

Nie zasadne jest zatem powoływanie się na interpretację Ministerstwa Środowiska zawartą w opracowaniu „Odpowiedzi na pytania dotyczące interpretacji przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku, o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21) przekazane przez urzędy marszałkowskie i regionalne dyrekcje ochrony środowiska”, że w świetle art. 128 ustawy o odpadach, zarządzający składowiskiem najpierw powinien uzyskać pozwolenie zintegrowane, a dopiero po jego uzyskaniu pozwolenie na użytkowanie. Sformułowane pytanie do Ministra Środowiska nie uwzględniało charakterystyki omawianej sytuacji, czyli etapowania inwestycji, a więc budowy infrastruktury technicznej, poprzedzającej realizację instalacji służących do przyjmowania i przetwarzania odpadów, czyli działania Zakładu zgodnie z jego przeznaczeniem i założeniami decyzji środowiskowej.

Wobec powyższego, brak pozwolenia zintegrowanego nie powinien mieć znaczenia dla wydanych pozwoleń na użytkowanie infrastruktury technicznej, wymienionej powyżej, w niniejszym opracowaniu.

Na marginesie należy także zauważyć, że rozpoczęcie działalności polegającej na prowadzeniu składowiska odpadów, będzie możliwe dopiero po uzyskaniu decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów.

Zatem uzyskanie pozwolenia na użytkowanie składowiska odpadów jest jednym z etapów postępowania prowadzącego do uzyskania możliwości prowadzenia składowiska odpadów. Wydanie pozwolenia na użytkowanie składowiska odpadów nie stanowi samodzielnej i wystarczającej podstawy do rozpoczęcia użytkowania składowiska. Mając na uwadze powyższe wobec braku zrealizowania całości inwestycji, na obecnym etapie Inwestor nie jest uprawniony do uruchomienia rozbudowanego zakładu, a wydane pozwolenie na użytkowanie obiektów wskazanych w pozwoleniu nie pozwala na rozpoczęcie działalności.

4 PODSUMOWANIE/WNIOSKI

W wyniku przeprowadzonej formalno-prawnej analizy odnoszącej się do treści zapisów „EKSPERTYZY POD KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY SKŁADOWISKA ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH” autorzy niniejszego opracowania stwierdzają, iż:

- w związku z faktem, iż Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy **nie jest aktem prawa miejscowego** (art. 9 ust. 5 u.z.p.), a więc jego ustalenia nie wiążą w ogóle przy wydaniu decyzji, **brak jest powodów dla których należałoby porównywać i oceniać powstałą inwestycję z warunkami Studium tj. Uchwałą nr VIII-95/2011 Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 14 października 2011 r. na, które powołują się autorzy Ekspertyzy;**
- decyzja Burmistrza Wołomina nr 347/13 z dnia 25 listopada 2013 r., znak: WOŚ.6220.20.2012 ustalająca środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin

jest zgodna z prawem aczkolwiek zawiera uchybienia;

- decyzja Starosty Wołomińskiego nr 1108p/2014 z dnia 29 sierpnia 2014 roku znak: WAB.6740.2.1.29.2014 zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na rozbudowę Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin
jest zgodna z prawem aczkolwiek zawiera uchybienia;
- decyzja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Wołominie nr 348/2015 z dnia 13 maja 2015 r. znak: ZUW.7032-3.6.496.2015.MK udzielająca MZO w Wołominie pozwolenia na użytkowanie „infrastruktury technicznej”,
jest zgodna z prawem.

Żadne z w/w uchybień, zgodnie z przyjętym w niniejszym opracowaniu stanem faktycznym i prawnym, nie ma charakteru rażącego naruszenia prawa.

Rozważania podważające prawidłowość wykonanej rozbudowy zakładu zagospodarowania odpadów, mogą mieć jedynie na celu zatrzymanie prowadzonej inwestycji bądź prowadzić wprost do jej przejęcia przez podmiot trzeci.